

учне расправе су темпераментне, траже аргументацију и научно уопштавање у току самога конгреса; дуели и научна полемика чине особито задовољство на оваквом скупу. То је и II међународни кон-

грес о везама између двију јадранских обала чинило много интересантнијим од многих других интернационалних скупова.

Миомир Дашић

В. В. Аникеев; ДОКУМЕНТЫ ВЕЛИКОГО ОКТЯБРЯ

Москва, 1977, стр. 239

Аутор ове монографије бави се истраживањем докумената велике октобарске револуције који се налазе у Централном партијском архиву Института марксизма-лењинизма при ЦК КПСС. У њој се говори о радовима В. И. Лењина, документима највиших органа Партије — протоколима Централног комитета, VII партијској конференцији, VI конгресу Руске социјал-демократске партије (бољшевика), организационом раду у Секретаријату ЦК КПСС и о успостављању његових веза са широким народним масама.

Радови В. И. Лењина садржани су у Првој глави. Познато је да не само совјетски научници посвећују изузетну пажњу личности и дјелу В. И. Лењина. У Централном партијском архиву, одакле се коментарише избор докумената за ово издање, чува се више од 34.000 докумената које је Лењин писао или парафирео — почев од његових ученичких радова до генијалног плана о изградњи социјалистичког друштва. Више од 360 Лењинових докумената у овом архиву односи се на период Октобра. Овдје су коментари докумената о изградњи нове стратегије, програму социјалистичке револуције, неопходности промјене партијске тактике послјије јулских дана и осврт на Лењина као вођу Октобра. Дајући карактеристику докумената о Лењину, аутор упознаје читаоца са непознатим подацима о степену очуваности докумената и томе гдје су, када и у ком тиражу они публиковани.

У другој глави се говори о томе како је ЦК руководио масама у периоду припрема и извођења револуције. Аутор је анализирао 14 протокола засједања Бироа ЦК РСДРП(б), протоколе мартовског савјетовања, документе и материјале ЦК од момента доласка В. И. Лењина до VII конференције, документе VII конференције, материјале 20. засједања и савјетовања ЦК, материјале са VI конгреса и 24 протокола ЦК који је изабран на VI конгресу.

У Трећој и Четвртој глави коментаришу се документи Секретаријата ЦК и Војне комисије при ЦК. Ти документи освјетљавају организациони рад ових органа ЦК, а затим се говори о директивним писмима и резолуцијама ЦК о обезбјеђењу политичког и организационог јединства радника, сељака и војника под руководством Партије.

У Петој глави дат је осврт на документе финансијске природе, који доказују широке везе Секретаријата ЦК са партијским организацијама, а затим о организацији снабдијевања организација партијском литературом.

На крају је приложен списак радова В. И. Лењина који су написани и ширени 1917. године.

Анализа докумената Октобра у овој монографији је првенствено намијењена научним радницима, али и свима другима који се интересују за питања октобарске револуције, па је она зато врло корисна.

Р. Јовановић

ПАТРИОТИЗАМ И РЕВОЛУЦИОНАРНЕ ТРАДИЦИЈЕ

Удружење публициста, Београд 1976

Књига „Патриотизам и револуционарне традиције“ представља у ствари зборник радова са савето-

вања одржаног у Београду од 11. до 13. децембра 1975. године на тему: *Његовање југословенског со-*